

Arabské dialekty – autorské řešení

Z vět v úložce lze snadno zjistit, že jednotlivé dialekty se liší, pokud jde o některé hlásky, vyjádření záporu či ukazovací zájmena. Postup mohl být proto třeba takovýto:

Nejdříve si vypíšeme jevy, které se v textu vyskytují ve všech třech variantách.

	A	B	C
řici	gel (15)	qála (4)	'ult(e) (3;13)
dům	bjét (2)	bajti (4)	bét (3,1)
být	čán (5)	kána (16)	kán (3,17)
	<i>kána bude spadat pod B, protože dotyčná věta obsahuje slovo s „q“, které by se v A změnilo na „g“.</i>		
okno	šibbáč (12)	šubbák (9)	šibbák (17)
	<i>šibbáč bude spadat pod A, protože daqqa (4) x daggjét (12)</i>		
zápor	me- (8+19)	lá (6)	ma- -š (1+17)
	<i>„lá“ spadné pod B, protože věta obsahuje „q“ a protože druhé dvě věty mají „č“ (v B by bylo „k“)</i>		

V tuto chvíli zbývají věty 7, 10, 11, 14 a 18.

krásný	-	džamilun (11)	gamíl (1)
	<i>džamilun nepatří pod A, protože „qamísuka“</i>		
tento/toto/tato	-	hádhá (6;9)	di (7), da (17)
	<i>di spadá pod C, protože 'ablimá (jako v 13), dále šammét, nikoli šammjét, jako by bylo v A</i>		

1. osoba některých sloves

daggjét, Habbjét (12)	Halaltu (14)	Hallét (10), šammét (7)
-----------------------	--------------	-------------------------

Konečně, poslední nezařazená věta je 18. Obsahuje hlásku „dž“, kde by dialekt C obsahoval „g“, a tvoří první osobu způsobem typickým pro B, nikoli pro C, tedy spadá pod B.

Řešení je tedy:

Dialekt A (irácký) obsahuje věty: 2;5;8;12;15 a 19.

Dialekt B (moderní spisovná arabština) obsahuje věty: 4;6;9;11;14;16 a 18.

Dialekt C (egyptská/Káhirska arabština) obsahuje věty: 1;3;7;10;13 a 17.

Jak se navzájem liší, je vlastně uvedeno v samotném postupu práce.